

Norsk

Pris kr. 0,80

Hefte 10 1948

BRIDGE MAGASIN

Organ for Norsk Bridgeforbund

*Danske og svenske
inntrykk fra Nordisk
Mesterskap.*

I dette nummer

begynner vi gjennomgåelsen av

ELY CULBERTSONS
gjennomgripende endringer
i sitt system 1948.

Stor revisjon av bridgelovene.

Bridgelovene anser mange for et nødvendig onde, som de helst ikke befatter seg med, og det skal også villig innrømmes at spennende kan man ikke si våre lover er.

De endringer som lovrevisjonen av 1948 fører med seg er imidlertid så gjennomgripende, ja rett ut sagt så revolusjonerende på en rekke felter, at alle aktive turneringsspillere simpelthen er nødt til å sette seg inn i dem. På en rekke punkter snur de nye lovene opp ned på gamle hevdvunne sannheter, og vi skal derfor gi en oversikt over de vesentlige endringer som blir gjennomført.

Det karakteristiske trekket ved de nye lovene er det faktum at straffene for en rekke lovovertrедelser er gjort meget mildere. Dessuten er det lagt stort arbeid på å forenkle tidligere innviklede regler, så stort sett er det grunn til å være glad over lovrevisjonen.

De vesentlige endringer er følgende:

Utilstrekkelig melding:

må rettes på en av følgende 3 måter:

- Ved å avgi laveste tilstrekkelig melding
 - i vedkommende farge eller
 - i grand hvis grand var meldt
 Rettes feilen på denne måten, bortfaller enhver straff.
- Ved å avgi enhver annen tilstrekkelig melding, men da blir synderens makker avskåret fra å melde under resten av auksjonen.
- Ved å si pass, men da blir
 - synderens makker avskåret fra å delta i resten av auksjonen og
 - hvis en motspiller får kontrakten (blir spiller) kan han forlange eller nekte utspill i en bestemt farge.

Melding utenfor tur:

Hvis en spiller sier pass utenfor tur

- før auksjonen er begynt eller

- når det er spilleren til høyre for ham som har tur til å melde må synderen si pass første gang det er hans tur til å melde.

Hvis en spiller avgir en hvilken som helst annen melding utenfor tur, er hans makker avskåret fra å delta i auksjonen.

Framvist kort:

Hvis en spiller under meldeperioden

- viser fram en knekt eller et høyere kort,
- viser fram mere enn ett kort eller
- spiller ut et hvilket som helst kort for tidlig

er hans makker avskåret fra å melde i en melderunde. (Tidligere ble synderens makker helt avskåret fra å delta i auksjonen.)

Slike kort blir straffekort ifall synderen blir motspiller. (Spillerens tidligere rett til å forlange utspill er falt bort.)

Merk at framvisning av et lavere kort enn knekten ikke medfører noen straff medmindre punkt c) kommer til anvendelse.

Utspill utenfor tur:

Hvis en motspiller spiller ut utenfor tur

og det er hans makkers tur til å spille ut

kan spilleren enten betrakte det utspilte kort som et straffekort eller forby makkeren å spille ut vedkommende farge.

Hvis en motspiller spiller ut utenfor tur

og det er spillerens tur til å spille ut blir det utspilte kort straffekort.

(Spillerens tidligere rett til å forlange utspill i en bestemt farge, er bortfalt.)

Rettet revoke:

En revoke kan rettes hvis den oppdages før revoken er blitt effektiv.

(Forts. s. 19).

NORSK BRIDGEMAGASIN

ORGAN FOR NORSK BRIDGEFORBUND

Nr. 10

Oktober 1948

19. årgang.

Utgitt av A. M. Hanches Forlag, Kongens gt. 4, Oslo. Tlf. 41 21 81 Abonnement: Kr. 8,00 pr. år.
Red. W. B. Herseth Frognerv. 28, tlf. 44 35 30. Sikrest kl. 17—18. - Lossalg: Kr. 0,80 pr. nummer

Dokerbridge og lovfortolkning.

I siste nummer av Nordisk Bridge Revy går den svenske bridgeredaktør Jannersten sterkt inn for å avskaffe alle regulerende bestemmelser om tillatte meldekonvensjoner. Jannersten mener at alle bør ha lov til å melde fullstendig som de selv lyster uten å gi motparten noensomhelst opplysninger om sitt meldesystem.

Hvor vi er uenig med Jannersten. Tenk saken igjennom! *Jannerstens ide er jo i bunns og grunn en legalisering av privatkonvensjoner!* Er bridgen tjent med en slik utvikling? La oss tenke oss at 2 toppspillere blir enige om å bruke en rekke forskjellige systemer i samme match for mest mulig å lure sine konkurrenter. De spiller f. eks. Culbertson i spill 11, 16 og 18 — Vienna i spill 2, 8 og 15 — Acol i spill 1, 7 og 9 — Canapé i spill 4 og 13 osv. Motparten vil da oppleve at den selvsamme melding — la oss f. eks. ta en åpningsgrand — stadig skifter valør og innhold. Snart er den basert på honnørstyrke, snart på fordeling, snart er den sterk og snart er den svak. Eller ta 2-åpningene som vil kunne skifte fra rene forhindreingsmeldinger til direkte kravåpninger. Våre 2 toppspillere ser hver gang av boardens nummer hvilket system skal spilles, og de er selvsagt inntrengt på å skifte system i helt uregelmessig rekkefølge så motparten hver gang meldingene begynner er like meget i villrede om hva som nå kommer. Hva blir det da igjen av vår

kjære sport? Ligger det ikke klart i dagen at de elegante slutninger og logiske deduksjoner som er storspille-nes privilegier og som danner selve grunnlaget for bridgens fascinerende kamp mellom klare hjerner, blir skjøvet i bakgrunnen. Til fordel for hva? Til fordel for hasardmomenter, som vi i overskriften har tillatt oss å karakterisere som «pokerbridge» — ikke i noen odios betydning, men fordi begrepet «pokerbridge» i et ord dekker forslagens *realitet*.

Det er da også betegnende at Jannerstens forslag støter på avgjort motstand fra Danmarks erfarne turneringsleder Elgaard (Europamesterskapets organisator), fra Finnlands bridgegeneral Skoroupo og fra Sveriges Bridgeforbunds kjente sekretær Einar Werner — alle sammen aktive bridgeledere av format.

Vi ville ikke ofret Jannerstens forslag, som etter vår oppfatning ikke har «dirty chance» til å gå igjennom så stor oppmerksomhet, hvis det ikke var fordi Jannersten skal krediteres for en bestemt ting. Hans *utgangspunkt* er utvilsomt riktig. *De någjeldende bestemmelser i duplikatlovens § 5 er nemlig ikke alene meget uheldig utformet, men — vi beklager å måtte fastslå det — delvis direkte avvikende fra de internasjonale duplikatlover som European Bridge League har vedtatt.* Vi kommer tilbake til dette punkt litt senere i denne artikkel, la oss derfor —

vis a vis Jannerstens forslag — bare slå fast at selv om hans *kritikk* av de nåværende lover er korrekt, så innebærer dette på ingen måte at den *løsning* han går inn for er riktig. Både De og jeg, kjære leser, kan være skjont enige om at et bestemt hus trenger maling — men dermed er da intet sagt om hvorvidt huset skal males *hvitt* eller *grønt*! Om de fleste av oss er helt enig med Jannersten i at de någjeldende lovers § 5 er uheldig formet, så kan vi jo i all enkelhet bare sørge for en bedre og riktigere utforming av paragrafen — uten å måtte gi oss det Jannerstenske anarki fullstendig i vold!

Men selve det faktum at et slikt forslag ser dagens lys, viser at nå må § 5 i støpeskjeen. Vi gjør oss atter til talsmann for den ideen som vi tok opp i forrige leder, nemlig at her er et fruktbringende samarbeid mellom de skandinaviske land i høy grad på sin plass i forbindelse med innføringen av de nye lover som vi omtaler på annen plass i magasinet.

Spørsmålet om hva som er tillatt og ikke tillatt i følge § 5 er nemlig blitt brennende aktuelt etter de nye ideer som Culbertson lanserer i år. Det er klart at Culbertsons nyheter *etterhvert* vil bli offentliggjort på en slik måte at de senere vil tilfredsstillende love krav til publisitet. Men *for* det er skjedd, hvorledes blir da stillingen for de spillere som ønsker å prøve Culbertsons nye ideer fra sesongens begynnelse? Kan de risikere å bli nektet å bruke dem?

Vi er fra en rekke hold blitt anmodet om å redegjøre for situasjonen og har derfor forelagt saken for Norsk Bridgeforbunds president, disponent N. M. Nielsen.

Vi begynner med et av de innsendte spørsmål: «Kan Culbertsons nyheter fortolkes som et «valgfritt tillegg til et offisielt system» og av den grunn brukes tross en eventuell protest?»

Nei, svarer presidenten. Culbertsons nye system er intet «valgfritt tillegg». Det *avskaffer* jo alle tidligere varianter

og er ifølge Culbertsons egen oppfatning hans nåværende offisielle system. Den omspurte fortolkning har derfor ingen hjemmel.

Derimot, fortsetter presidenten, er det en annen bestemmelse i § 5 som kommer til anvendelse. Loven sier nemlig at det er tillatt å bruke konvensjoner som lett kan forklares, blir meddelt før spillet begynner og som motparten erkjenner å ha forstått. Jeg vil i denne forbindelse sterkt understreke at det ikke er overlatt til mer eller mindre usportslig innstilte konkurrenter å kunne hindre nye varianter ved å *nekte* å erklære at de «*erkjenner* å ha forstått» konvensjonene. Lovene er gitt for å beskytte våre spillere mot sammensurier av systemer og varianter — ikke for at usportslige konkurrenter skal kunne sikre seg visse fordeler ved blankt å *nekte* å «forstå». I et slikt tilfelle tilkaller man bare turneringslederen og hvis det er tydelig at det ikke en *evnen, men viljen* til å forstå, som mangler, *skal turneringslederen tillate konvensjonene*.

Vi tror at alle ideelt innstilte spillere fullt ut deler presidentens syn. Det lar seg riktignok ikke nekte at presidentens fortolkning har vanskelig for å stemme med lovenes § 5 som krever en *erklæring* fra motparten om at de har forstått konvensjonene. («og motparten *erkjenner* å ha forstått dem (variantene)» sier loven). Undersøker vi imidlertid i de internasjonale lovene, finner vi til vår overraskelse at disse sier noe helt annet enn våre norske lover: «Hvis melde- eller spillekonvensjoner *etter turneringslederens oppfatning* (uthevet her) er så kompliserte at de skaper urimelige vansker for motstanderne, kan turneringslederen forby bruken av slike konvensjoner i denne kamp.» Det vil altså si at presidentens oppfatning er *absolutt korrekt etter de internasjonale lover*, og det må være en selvfølge at Forbundsstyret sørger for å korrigere den opplagte kildestrid mellom de internasjonale lover og våre egne bestemmelser.

Culbertson 1948.

Svarene på grandåpning.

Vi begynner i dette nummer gjennomgåelsen av Culbertsons nye varianter.

Det viser seg at Culbertson har beholdt sin siste «svake» grandåpning på $3\frac{1}{2}$ —4 honnørstikk. Derimot er det denne gangen svarene på grandåpningen som er kommet i støpeskjeen. Nå er svarene:

2 ♣ 2 ♦ 2 ♥ 2 ♠: **Krav for 1 runde.**

Grand åpneren er altså (i motsetning til tidligere) tvunget til å melde en gang til.

3 ♣ 3 ♦ 3 ♥ 3 ♠: **Krav til utgang.**

Som for en meget sterk melding, der viser muligheter for slem.

4 ♥ 4 ♠: **Stoppmelding.** Viser tilstrekkelig antall spillestikk til utgang, men inneholder for liten honnørstyrke til slem.

Grandåpneren skal si pass.

Som vi ser er det altså meldingene på 2-trekksnivået som har skiftet karakter. Vi skal derfor ta disse meldinger opp til nærmere gjennomgåelse.

Det karakteristiske ved de nye 2-trekksmeldingene i farge er altså at de er krav for 1 runde, mens de tidligere, nest etter pass, var de svakeste meldinger svarhånden kunne avgi. Derved har Culbertson systematisk sett oppnådd den fordel at 2-over-1 prinsippet er det samme både for grand og fargemeldinger. Men det har kostet adskillig, for nå har Culbertson måttet la sine gamle, gode fordelingsvar på 2-trinnet utgå. For framtiden er det slutt med å kunne melde 2 spar med:

(a)

♠ 8 6 5 4 3 2 ♥ 8 6 3 ♦ 7 2 ♣ 9 8
Svarhånden skal passe og kan først melde 2 spar hvis grandåpneren blir doblet. Etter den totalscoreberegning som brukes i U. S. A., er denne endring relativt mindre merkbar enn med de matchpoengberegninger som vi benytter i Europa (selv om fjorårets amerikanske mestre: Helen Sobel, Chas. Goren, v. Zedtwitz, Lee Hazen og Barnes ble slått ut i år med bare 20 poengs differanse — altså med et eneste stikks trekkverdi). Vi er derfor ikke så overbevist om at våre Culbertson-spillere vil være særlig begeistret for årets nye variant.

Styrken for å avgi en 2-melding i farge varierer fra

$\frac{1}{2}$ HS og 6-kortfarge
opp til

2 $\frac{1}{2}$ HS og 5-kortfarge.

Grensen mellom pass og fargemelding tror vi at mange spillere vil ha vanskelig for å trekke. På den ene siden skal vi si pass med:

(b)

♠ 7 2 ♥ 10 8 6 5 3 2 ♦ 8 5 3 ♣ 4 2
men melde 2 hjerter med

(c)

♠ 7 2 ♥ D Kn 8 7 6 3 ♦ 6 4 2 ♣ 8 6
og på den annen side skal man si pass med:

(d)

♠ E D 6 5 3 ♥ 6 5 4 ♦ 9 4 ♣ 6 5 3
men melde 2 spar med:

(e)

♠ D 10 8 6 5 ♥ 6 3 ♦ E Kn 7 5 ♣ 9 7
Saken er nemlig den at Culbertson forlanger $1\frac{1}{2}$ —2 honnørstikk for å melde 2 trekk i farge hvis trumffargen bare består av 5 kort, og uttrykkelig råder til å si pass med $1\frac{1}{2}$ blanke honnørstikk og jevn fordeling (5-3-3-2). Vi er helt enig med major Brun i at man i ovennevnte passeksempel:

(d)

♠ E D 6 5 3 ♥ 6 5 4 ♦ 9 4 ♣ 6 5 3
«nok helst ville melde 2 spar», men det tillater altså ikke Culbertson.

Culbertson sier videre at man sjelden melder 2 spar eller 2 hjerter uten at man minst har 5 kort i fargen. Det er hovedregelen, men her må man merke seg en meget viktig unntagelse: Sitter man med 4 kort både i spar og hjerter, melder man sin 4-kortfarge. Og hva mer er: Her tar Culbertson opp det prinsippet som vi kjenner så godt fra Viennas kløveråpning: Med 2 edle 4-kortfarger, skal svarhånden melde den laveste, altså hjerter!

Eksempel: Meld 2 hjerter med:

(f)

♠ E 10 6 3 ♥ K D 8 5 ♦ D 7 ♣ 8 5 2
Dette er nye toner hos Culbertson, men varianten er god nok og den medfører indirekte at svaret 2 spar nesten alltid vil vise 5-kortfarge!

Culbertson legger i det hele tatt stor vekt på å nå fram til utgang hvis en edel farge er fordelt 4-4. På denne bakgrunn må man se regelen om at en 2-melding i ruter og kløver — bortsett fra uhyre ujevne fordelinger — praktisk talt bestandig har til hensikt å undersøke om det er muligheter for utgang i edel farge, hvilket igjen fører med seg at svarhånden så å si alltid skal ha 4 kort i minst en av de edle fargene. Eksempel:

(g)

♠ 10 9 6 3 ♥ Kn 6 2 ♦ E K 8 5 3 ♣ 7
Meld 2 ruter.

Ja, Culbertson går så langt at han med:

(h)

♠ K 6 5 3 ♥ E 7 6 2 ♦ 5 ♣ D 5 3 2

melder 2 kløver! Utgang i grand er tvilsom med singel ruter og fullstendig mangel på mellomkort. Kan derimot åpneren komme igjen med en edel 4-kortfarge, bør det meldes utgang i denne fargen.

Grandåpnerens gjenmelding.

Som vi har sett, strekker 2-trekks-svarene seg over et meget stort område, mens grandåpnerens egen styrke bare har et spillerom på $\frac{1}{2}$ honnorstikk (normalt $3\frac{1}{2}$ —4 HS). Derfor er det maktpåliggende at grandåpneren melder mest mulig rundeøkonomisk. Selv med en maksimums grandåpning forbyr Culbertson grandåpneren å hoppmelde. Åpneren skal kort og godt nøye seg med å vise svarhånden hvilken type grandåpningen representerer og overlate det til svarhånden å avgjøre hvor høyt og i hvilken farge, respektive grand, kontrakten skal gå.

Grandåpneren skal melde 2 hjerter eller 2 spar hvis han har en meldbar edel farge. Da meldingen ikke høyner trekkantallet, skal den avgis uten noe hensyn til om grandåpneren har noen som helst tilleggsverdier.

Er det derimot nødvendig å gå opp på 3-trinnet for å få vist en 4-kortfarge, skal grandåpneren ikke gjøre det med mindre han har en maksimumsåpning på 4 honnorstikk.

Hvis meldingene er gått 1 gr. — 2 spar, skal det meldes 3 kløver med:

(i)

♠ D 7 3 ♥ E Kn 5 ♦ E D 8 ♣ K Kn 10 7

Kravet til trumfstøtte i makkers meldte farge.

For å kunne støtte makkers farge, må grandåpneren ha enten

E K x — E D x eller K D x

En edel farge kan også støttes fra 2 til 3 trekk med x x x x.

Eksempel:

(j)

♠ D 5 ♥ Kn 10 4 3 ♦ E K D 6 ♣ E Kn 4

Meld 3 hjerter. Foreløbig vet ikke svarhånden om grandåpneren har støttet ham på 2 honnorer tredje eller 4 små trumf. Hvis svarhånden imidlertid sier 3 grand, skal grandåpneren melde 4 trekk i fargen i de tilfeller hvor han har støttet på 4-kortfarge.

Meld 2 grand på enhver hånd som ikke oppfyller kravene til støtte eller fargemelding. Husk at makkers 2-trekksmelding er en kravmelding som ikke må passes ut.

Svarhåndens videre meldinger.

Når åpnerens svar foreligger, må svarhånden treffe den endelige avgjørelse om hvilken kontrakt bør meldes.

1) Han kan si pass. La oss si at han i eksempel (e)

♠ D 10 8 6 5 ♥ 6 3 ♦ E Kn 7 5 ♣ 9 7 får svaret 2 grand fra åpneren. Da utgang er usannsynlig, tilråder Culbertson å si pass. Melder derimot grandåpneren 3 spar, bør svarhånden ta sjansen på å si 4 spar.

2) Har svarhånden meldt 2 hjerter med: (k)

♠ 8 2 ♥ K Kn 10 8 5 ♦ K 5 3 ♣ D 7 6 sier han selvsagt 4 hjerter hvis grandåpneren støtter til 3. Melder derimot grandåpneren 2 grand, skal svarhånden si 3 grand.

3) Har svarhånden meldt 2 hjerter i eksempel (f)

♠ E 10 6 3 ♥ K D 8 5 ♦ D 7 ♣ 8 5 2 og grandåpneren enten melder 2 spar eller støtter til 3 hjerter, meldes utgang i vedkommende farge. Sier grandåpneren bare 2 grand, melder svarhånden 3 grand fordi han sitter med de nødvendige tillegg.

4) Vi tar så eksempel (h):

♠ K 6 5 3 ♥ E 7 6 2 ♦ 5 ♣ D 5 3 2 Svarhåndens første melding var som kjent 2 kløver. Hvis grandåpneren melder en edel farge, melder svarhånden utgang i fargen.

Uansett om det svares i edel eller uedel farge, vil svarhåndens endelige avgjørelse falle lettere hvis han benytter spillestikk-beregningen. Grandåpneren har garantert $3\frac{1}{2}$ —4 honnorstikk, hvilket i regelen gir 4—5 vinnere. Derfor bør svarhånden bestemme seg for utgang i edel farge selv om hans honnorstyrke er noe i underkant, hvis han sitter med 5—5½ vinnere. Når han teller sine vinnere, må han forøvrig være oppmerksom på at verdien av konger og damer stiger som følge av vissheten for å finne supplerende honnor kort hos grandåpneren.

5) Endelig har vi de svake fordelingsmeldinger på $\frac{1}{2}$ honnorstikk og 6-kortfarge. (Eksempel (c)):

♠ 7 2 ♥ D Kn 8 7 6 3 ♦ 6 4 2 ♣ 8 6

Her har altså svarhånden meldt 2 hjerter. Sier grandåpneren 2 grand, slår svarhånden av med 3 hjerter — en absolutt «sign off»-melding. Støtter grandåpneren fra 2 til 3 hjerter, sier svarhånden selvfølgelig pass.

Når motparten dobler grandåpningen.

Hvis motparten dobler grandåpningen, så er jo dette en straffedobling, men det bør ikke skremme svarhånden. Har nemlig svarhånden noen som helst styrke, gir motpartens dobling sjansen til god score.

Med $1\frac{1}{2}$ —2 honnorstikk skal svarhånden redoble, ja styrken for redobling kan reduseres til 1+ honnorstikk eller helt ned til 1 honnorstikk hvis honnor kortene er fordelt på 3 eller 4 farger. Makkerparet vil uten vanskelighet vinne 7 stikk i grandkontrakt. Tar motparten redoblingen ut med en 2-melding i farge, vil en straffedobling være meget lønende. Eksempler:

♠ Kn 6 4 ♥ D 8 6 3 ♦ D 7 ♣ K 10 5 4
6 4 ♥ K Kn 6 5 2 ♦ E 5 3 ♣ 7 5 2

♠ 7 ♥ 8 5 2 ♦ E K 7 6 4 3 ♣ 6 5 4

Med alle disse 3 hender skal svarhånden redoble hvis makkers grandåpning blir doblet. Hvis svarhånden er svak og bare sitter med fra 0—1 honnorstikk, skal han ta ut meldingen med en hvilken som helst 6-kortfarge eller med en 5-kortfarge og forøvrig ujevn fordeling. Eksempler:

(Forts. s. 16.)

En bridgeprat med Halle.

Jeg husker ikke historien i detaljer, og jeg tør aller minst innestå for at den er sann. Men jeg minnes at det dreiet seg om en gammel mann, 80 år eller noe sånt (den gang historien ble fortalt var det en meget respekabel alder, i dag er det kanskje ikke så mye å skryte av) som hadde giftet seg med en ung dame, 30 år eller noe sånt (og det var den beste kvinnealder allerede på Napoleons tid etter hva han selv skriver i sine memoarer) og at ekteparet fikk et barn, slik som seg hør og bør. Imidlertid var mannen noe av en skeptiker av livsinnstilling, og historien forteller at han bega seg til en lege og berettet om den gledelige begivenhet for å få anerkjennelse og eventuelt få fjernet den tvil som gnaget på bunnen av hans underbevissthet.

Gratulerer, sa legen, og trykket hans hånd. Det er ingenting i veien for at De virkelig er barnets far. Men siden De konsulterer meg i min egenskap av lege, må jeg fortelle Dem en historie, som uten at den er ment som et apropos kan være god å ta med for en mann i Deres alder.

Heller ikke legens historie husker jeg i detalj, og heller ikke den vil jeg garantere riktigheten av. Men jeg minnes at han fortalte den gamle mannen om en oppdagelsesreisende midt i Afrikas jungel. Han hadde såvidt kommet ut av stuedøren, da han ble overfalt av en løve, hvilket ikke skal være noen fornøyelse. Ubevepnet som han var trodde han at hans dager var talte, men så slo han opp paraplyen og i samme øyeblikk styrtet løven død om. Mannen var kry, meget kry, det var virkelig ikke dårlig å få has på løven ved å slå opp en paraply. Men hadde han snudd seg, ville han ha fått øye på en jeger som sto et stykke bak ham med et rykende gevær.

Også 80-åringen som fikk en arving var kry, og heller ikke han hadde

det nødvendige overblikk for å få årsaksforholdet på det rene.

Hvor ofte hender det ikke oss bridgespillere at vi er i samme kasus? At vi tror å ha gjort noe superfint, mens det i virkeligheten slett ikke er vår egen fortjeneste?

Enkelte ganger får vi senere vite hvordan det egentlig er gått for seg og blir nødt til å legge stoltheten til side. Men det hører helst til undtagelsene. Det er mulig at jegeren oppsøkte den oppdagelsesreisende og fortalte ham hvordan det hang sammen med løven. Men ikke tror jeg noe særlig på at 80-åringen fikk en tilsvarende betroelse.

Jeg synes jeg hører redaktøren: nå har du fabulert nok og må se å komme til poenget. Dette er et bridgemagasin og det er bridgespill vi skal bruke vår kostbare spalteplass til.

Vel, her er spillet:

♠	D 10 7 6 3	♠	Kn 5 4
♥	7 3	♥	6 4
♦	E 9 5	♦	K Kn 10 7 3 2
♣	6 5 4	♣	E K

N	Ø
V	S

♠	E K 9	♠	8 2
♥	E Kn 8 2	♥	K D 10 9 5
♦	8 4	♦	D 6
♣	10 8 7 3	♣	D Kn 9 2

Meldingene gikk:

Vest:	Nord:	Øst:	Syd:
pass	1 ♦	1 ♥	2 gr.
pass	3 ♦	pass	3 gr.

Utspill fra Vest hj. 7.

Øst, som var en flittig leser av all tilgjengelig bridgelitteratur, la *nieren*, meget stolt over å ha husket det fine poeng. Nå kunne ikke spilleren la sjere, og dermed ville makker kunne spille hjerter en gang til, når han kom inn.

Imidlertid fortsatte spilleren med en ruter. Vest var på høyden, satte esset i, og ga hjerter.

Spilleren kom inn igjen, knep naturligvis ruter med knekt og Øst betet kontrakten med sine tre hjerterstikk.

Øst var like stolt som vår venn oppdagelsesreisende i Afrika!

Men han triumferte uten grunn. Syd skulle ha toppet ruter annen gang. Hvis nemlig Vest har damen kan det ikke skade at han i neste runde får stikk for den. Kontrakten er sikker likevel. Og har Øst damen, er det bare en sjanse, at den faller i annet ruterspill.

Øst hadde forelsket seg i paraplyen uten å se geværet. Han skulle ha brukt hj. Da første gang. Dette enkle motspillet ville ha gitt en rekke varianter, men alle hadde ført til bet i praktisk bridge.

Praktisk og praktisk, fru Blom.

Vi tar et annet spill, med et skarpere markert poeng:

<p>♠ K 8 ♥ 8 7 4 ♦ E Kn 10 8 7 3 ♣ E 8</p>	<p>♠ 7 6 ♥ D Kn 10 3 ♦ 9 5 ♣ K 7 6 5 4</p>	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 60px; height: 60px; margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td>Ø</td><td></td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V	Ø			S		<p>♠ E 5 4 2 ♥ E K 9 ♦ K D 4 ♣ Kn 10 2</p>
	N											
V	Ø											
	S											

Meldingene var i og for seg ganske primitive:

Syd:	Nord:
1 gr.	6 gr.

Vest spilte ut sp. D.

Øst la sp. 6, Syd sp. 2. Vest fortsatte med sp. Kn., og Syd fikk sin kontrakt. Her er sluttposisjonen:

<p>♠ 10 ♥ Ingen ♦ Ingen ♣ D 9 3</p>	<p>♠ Ingen ♥ 8 ♦ 8 ♣ E 8</p>	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 60px; height: 60px; margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td>Ø</td><td></td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V	Ø			S		<p>♠ Ingen ♥ D Kn ♦ Ingen ♣ K 7</p>
	N											
V	Ø											
	S											

♠ 5	♥ Ingen
♥ E 9	♦ Ingen
♦ Kn	♣ Kn

Ru. 8 spilles fra bordet, Øst må

legge kløver for å beskytte hjerterfarven. Spilleren la hjerter 9, Vest kl. 9.

Så kom hjerter til esset og Vest var ferdig.

Er det nødvendig å fortelle at Syd var like lykkelig som 80-åringen da hans hustru nedkom med et velskapt barn?

Og at grunnlaget var like skrøpelig?

Vest skulle naturligvis ha returnert kløver i annet stikk, det ville ha forpurret skvisen og spart Syd for å pynte seg med lånte fjær.

Under en turnering arrangert av Bridgeforbundet med sikte på å veie de forskjellige beregningsmåter mot hverandre var jeg en stunn meget stolt av følgende spill:

<p>♠ E 7 3 ♥ 5 3 ♦ D Kn 9 8 ♣ E K D 10</p>	<p>♠ D Kn 9 5 ♥ E Kn 10 6 4 ♦ 7 3 ♣ 4 3</p>	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 60px; height: 60px; margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td>Ø</td><td></td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V	Ø			S		<p>♠ 10 2 ♥ D 9 8 7 ♦ E 6 2 ♣ Kn 9 8 7</p>
	N											
V	Ø											
	S											

♠ K 8 6 4	♥ K 2
♥ K 10 5 4	♦ 6 5 2
♣ 6 5 2	

Meldingene gikk:

Nord:	Syd:
1 ♦	1 ♠
2 ♣	2 ♦
2 ♠	pass

Kløver 4 kom ut, jeg stakk på bordet og trakk sp. 3, som jeg dekket med sp. 8, så Vest kom inn.

Han returnerte kl. 3, som jeg også stakk høyt. Nå spilte jeg ru. D, Øst lasjerte. Neste ruter stakk han med esset, og returnerte meget pent hj. 9. Kongen hos meg, Esset hos Vest, hjerter tilbake til damen hos Øst. Han var stadig på høyden og returnerte hjerter til dobbeltrenons!

Den stakk jeg på bordet, *trakk sp. Ess* og gikk så over til å spille ståstikkene i kløver og ruter. Nå måtte kontrakten stå, selv om sparene satt 4-2.

Jeg likte godt spillet og brisket meg litt av det i pausen.

Lars M. E. Derkert: Inntrykk fra Nordisk Mesterskap.

Ingeniør Derkert er en av Sveriges mest framtreddende turneringsledere. Dessuten er han autorisert Culbertsonlærer og kjent bridgejournalist. Han hadde sin store del av æren for det utmerkede arrangement av N. M., og her gir han oss sine inntrykk. Selv om han som turneringsleder hadde mange plikter å vareta, er det tydelig at han hadde oversikten i orden.

Fra svensk synspunkt var ikke Nordisk Mesterskap noen direkte motgang. Vårt damelag klarte seg jo bedre enn ventet, og herrelagene gjorde hva man kunne forlange. Det var ikke deres feil at motstanderne var bedre. Jeg skal forsøke å gi en vurdering av lagene:

Norge: Det norske førstelaget var uten tvil turneringens beste lag. Det slo meg dog ved den anledning jeg hadde til å se Christiansen—Falck-Pedersen i aksjon at de meldte uventet forsiktig. Men det så ikke ut til å gå dårligere for det. Motstanderne ble forledet til å overvurdere sine kort med alvorlige tap til resultat. Jeg var således vitne til at deres motstandere i to på hinanden følgende spill sprengte sine kort, delvis som følge av at nordmennes forsiktighet ikke ga dem noen advarsel.

På Norges annetlag briljerte som vanlig Robert Larsen — forresten meget vel assistert av Trygve Sommer-

felt. Men jeg spør bare meg selv hvorledes Sommerfelts nerver holder når Robert er «ute og går» på kjent maner.

Danmark: Det danske laget inneholdt kanskje ikke noen direkte framtreddende publikumsspiller, men overrasket i stedet ved sin jevnhet. Danmark er blitt bedre og bedre for hvert år og ser nå ut til å være kommet opp på samme nivå som Norge og Sverige. Jeg vil ikke på noen måte forsøke å forringe danskernes annenplass, men man bør kanskje vente med å uttale seg om spillestyrken til vi møtes neste gang. —

Finnland: De finske spillerne har nok et annet syn på bridge enn det vi har i de øvrige skandinaviske land. Man tar ikke konkurransebridgen så alvorlig og spiller nok mer for hyggens skyld enn for å seire for enhver pris. Dessuten mangler finnene også kondisjon og dette i forbindelse med utilstrekkelig seiersvilje bevirker at de aldri klarte å gjennomføre en hel match. Flere av de finske spillerne spiller imidlertid en utmerket bridge og vi kan nok etterhvert vente oss betydelig sterkere motstand derifra. Allerede i Helsingfors til neste år må man være forberedt på andre takter for på hjemmebane er finnene betydelig hissigere både på wienerpoeng og matchpoeng.

Falck-Pedersen brakte meg ned på jorden igjen.

Slik som jeg spiller kan jeg risikere stjeling både i kløver og ruter, fordi jeg gir fra meg et vitalt tempo ved først å trekke spar, Stjeles det i en av fargene på den korteste hånd, betes kontrakten ved sparfordeling 4-2 og hj. Ess hos Vest.

Det beste spillet er å gå på ruter straks!, uten å røre trumf. Da risikerer man ruterstjeling på korteste hånd, men det er en mindre risiko enn i den spilleplan jeg valgte, her både ruter og kløver blottes for stjeling.

R. Halle.

Damenes mesterskap:

Seieren i dameklassen er den største triumf som svensk damebridge har innkassert. Mange har hevdet at den svenske seier skyldtes at de danske Europamesterinner var overreklamerte, men jeg tror for min del at det svenske damelaget var det beste lag som noen sinne har representert Sverige og at det er hele forklaringen. Det hyggeligste — sett fra svensk synspunkt — er at laget har utviklingsmuligheter og man kan derfor håpe at damene kommer til å spille enda bedre når de får større rutine og bedre orden på sine nerver.

Det danske damelaget kom nok litt ut av gjenge da Sverige tok ledelsen etter seieren i 4. runde og spilte senere rett nervøst. Men det er jo alltid vanskelig å kjempe fra en dårligere posisjon.

De norske damene spilte bedre og bedre jo lengre konkurransen varte og man spør seg selv om ikke laget var noe utrenet. Det spill, som de viste i de siste rundene, ga mersmak. —

Det forekom mange interessante spill, men det morsomste tror jeg var følgende fra den første kampen mellom de danske og svenske damer:

Kielsen ♠ D 8 7 5 ♥ K 5 2 ♦ Ingen ♣ E D Kn 8 7 6	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td> </td><td>N</td><td> </td></tr> <tr><td>V</td><td> </td><td>Ø</td></tr> <tr><td> </td><td>S</td><td> </td></tr> </table>		N		V		Ø		S		Nordell ♠ 10 6 3 2 ♥ Kn 7 ♦ K Kn 6 5 ♣ 10 9 3
	N										
V		Ø									
	S										
Johansson ♠ E K 9 4 ♥ E 8 6 4 ♦ D 10 2 ♣ 4 2	Wilming ♠ Kn ♥ D 10 9 3 ♦ E 9 8 7 4 3 ♣ K 5										

Øst har gitt. Ingen i sonen.

Øst:	Syd:	Vest:	Nord:
pass	pass	1 ♠	2 ♦
pass	4 ♦!	pass	pass!!
dobl.	pass	pass	5 ♣
pass	pass	dobl.	pass
pass	pass		

Etter min personlige oppfatning synes jeg at fru Kielsens psykiske 2-rutermelding er dårlig, men hun reddet situasjonen på en elegant måte. Det er meget flott å våge å si pass til Syds 4 ruter og det fordrer gode nerver. Om man imidlertid setter seg i hennes sted så finnes det egentlig ingen annen utvei. Hva hun ellers foretar seg, vil jo makker aldri kunne forstå hva som er på ferde og det kommer til å slutte i vill panikk.

Kontrakten 5 kløver kan betes, men takket være en liten misforståelse ga svenskene motparten kontrakten og Danmark fikk + 550 på spillet.

Ved det annet bord ble meldingene ikke mindre dramatiske:

Øst:	Syd:	Vest:	Nord:
pass	pass	1 ♠	2 ♣
2 ♠	3 ♣	pass	4 ♣
pass	4 ♦	pass	6 ♣
pass	pass	dobl.	pass
pass	pass		

Resultat 1 bet. Danmark + 100.

Det er nærmest denne meldeserien som har forårsaket en ilter diskusjon. Fru Werner oppfattet 4 ruter som spørremelding og svarte deretter. Fru Wildegren betraktet ikke 4 ruter som spørremelding og om dette spørsmål finnes det flere oppfatninger.

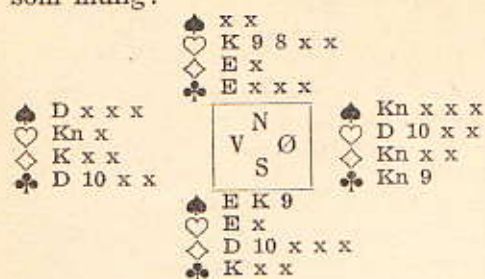
Rent teknisk er 4 ruter uten tvil en spørremelding, men et flertall spillere, deriblant Lilliehöök, anser at meldingen er falt slik at 4 ruter rent logisk ikke kan være spørremelding. Enkelte i denne gruppen anser meldingen for helt urimelig. Jan Wohlin danner en gruppe for seg selv i og med at han mener at 4 ruter er spørremelding, men hevder at han ikke under noen omstendighet ville svare positivt.

Spillet forekom den første turneringsdagen, men diskusjonen om dette pågikk dag etter dag. Det store spørsmål er hva Syd egentlig skal melde første gang. Hvis Syd melder 3 kløver, så blir problemet etter min oppfatning bare om man skal si pass eller melde 5 kløver i neste meldeperiode. Setter man seg ned og regner spillestikk, så er det vel mest nærliggende å være pessimistisk og si pass. Sier man 3 ruter, hvilket vel neppe kan være gjenstand for synderlig kritikk, slutter vel meldingene med 5 kløver.

Det finnes imidlertid en meget morsom variant i dette spillet. Min første tanke da jeg ble spurt om spillet, og bare så Syds kort, var: Kan man ikke melde 3 hjerter? Får man 4 kløver til svar, sier man pass og får man 4 hjerter er alt vel og bra. At kortene sitter slik at 4 hjerter vinnes er intet bevis for at min tanke er riktig. Det er ikke sannsynlig at spillet vinnes ved spillebordet selv om det som problemspill ikke er vanskelig å vinne.

Jeg har også et annet spill som innbyr til analyse. Det forekom i kam-

pen mellom Sverige II — Norge II. Jeg har med overlegg erstattet alle betydningsløse kort med anonyme x-er, for å få fram spillets poeng så rent som mulig:

Syd spiller 3 grand. Utspill spar x.

Det gjelder her å se bort fra den virkelige kortfordelingen og tenke seg at man selv skal spille hjem kontrakten ved kortbordet. Vi går ut fra at første spar lasjerer og stikker annen sparrunde med esset. Hvorledes bør spillet planlegges? Man har 7 stikk for topphonnører og motpartens påkast gjør det sannsynlig at sparfarven sitter fordelt 4-4. Det finnes her 2 muligheter:

1) Ruterspill mot bordets ess og ruter tilbake til D, 10. Legger Øst liten ruter, gjelder det å gjette riktig på konge og knektens plassering (50 %). Selv om man gjetter feil, vinner man spillet om ruterne er fordelt 3-3. Sammenlagt blir derfor sjansen for ruterspill ca. 67 %.

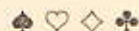
2) Spille hjerter og håpe på at fargen sitter 3-3 (36 %).

Det synes å være ganske klart at rutervarianten gir den største sjansen. I det foreliggende tilfelle spilte nordmannen uten betenkning ruter og vant 4 trekk fordi han gjettet riktig og ruterfarven satt rundt. Ved det andre bordet satt en av svenskene og så med avsmak på ruterfarven for det er ikke morsomt å basere sitt spill på ren gjetning, hvis ikke ruterfarven sitter rundt. Han valgte hjerterfargen og gikk bet.

Nå er ikke det hele fullt så enkelt som det framgår av sannsynlighetsberegningene ovenfor. I hjertervarianten har man en god sjanse selv om

hjerterne sitter 4-2, i tilfelle den mot-spiller som kommer inn, skifter til ruter istedetfor kløver. Kløverfarven hos blindemann ser jo langt sterkere ut enn ruterfarven. Her må man ta i betraktning at Syd ikke har meldt ruter overhodet. Sjansene øker derfor med ca. 16 %. Dertil kommer den lille sjansen at 2 hjerterhonnører sitter ugardert (ved 4-2 sits) = 10 %. Den samlede hjerterensjansen kan derfor beregnes til ca 62 %.

Jeg vil selvfølgelig uttrykkelig understreke at dette ikke er annet enn en omtrentlighetsberegning, men den viser iallfall at forskjellen mellom disse to spillemåter ikke er så stor. Denne gangen skjedde imidlertid rettferdigheten fyldest ettersom den beste løsningen lykkedes.

15 års jubileum.

Bridgeklubben «Tempo», Halden, feirer 17. oktober sitt 15-års jubileum. Klubben er en av Østfolds eldste og sportslig sett en av de mest driftige. Klubbens spillere har hevdet seg utmerket og har bl. a. representert kretsen på en utmerket måte. I sist avholdte Norgesmesterskap for lag nådde klubben helt til 4 runde, hvor den ble slått ut av Norgesmesteren Sinsen.

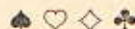
Klubben har også hatt flere dyktige administratorer som har gjort seg gjeldende innen Østfold Bridgekrets.

Under krigen gjorde klubben stor propaganda for bridgen. Den hadde store undervisningskurser, og hadde bl. a. et damekurs på 150 deltakere! Dette bevirket at klubben har sin egen dameavdeling som også deltar i kretskamper.

Jubileet blir feiret med fest lørdag 16. oktober, hvortil er innbudt Kungshamn Bridgeklubb, Sverige, og søndag 17. arrangeres større makkerparturering.

Vi gratulerer klubben med jubileet.

W. B. H.

ERIK SCHUBERT :

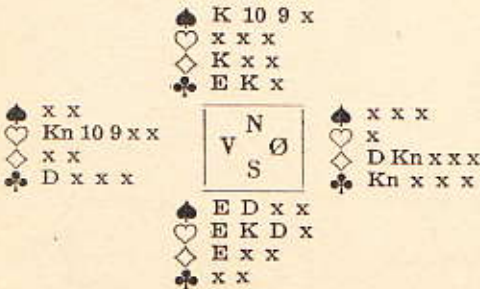
Danmarks innsats i Nordisk Mesterskap.

Vi har bedt den fremtredende danske spiller Erik Schubert om å gi leserne en dansk vurdering av N. M. Etter en beskjeden innledning, hvor han peker på at han som deltager i N. M. ikke har kunnet følge alle kampene — en innledning som vi av plasshensyn må utelate — skriver herr Schubert:

Dansk Bridgeforbund består av to bridgeorganisasjoner nemlig Dansk Bridge Union vest for Storebelt og Dansk Bridge Liga, øst for Storebelt. Hver av disse to bridgeorganisasjoner møtte med et 6-mannslag. Unionen valgte sitt mesterlag fra Horsens — Aagaard—Shousbøll, Dam—Christensen, supplert med Elsåe Jensen—Nauerby fra Odense og med Ruder fra Odense som lagleder.

Ligaen arrangerte en uttagningskamp som ble vunnet av brødrene Berg og Kruse Hansen—Schubert, mens Folkmann—Tegner ble uttatt som tredje par. Lagkaptein var Elgaard.

I første kamp mot Sverige stilte Aagaard—Schousbøll og Elsåe Jensen—Nauerby fra Unionen opp mot Sverige I og tross en meget dårlig start spilte laget seg opp og vant en overbevisende seier med 77—61. Aagaard—Schousbøll som spiller Vienna, fikk anledning til i kraft av sitt system å stanse i en så godt som 100 % sikker lilleslem, hvor Wohlin—Lilliehöök kom i storeslem. Ingen var i faresonen og kortene var:

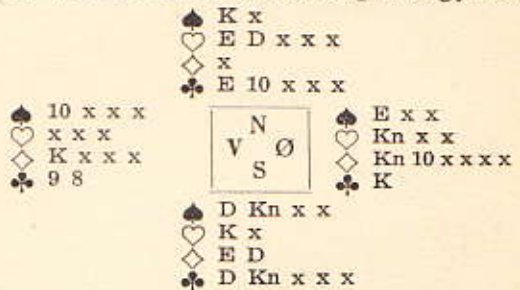
Meldinger:

Nord:	Syd:
Aagaard	Schousbøll
1 ♣	1 gr.
2 ♣	2 ♦
2 ♠	4 gr.
5 ♦	5 gr.
6 ♠	

Presist meldt og godt stanset. Ruter kom ut og kontrakten gikk hjem.

Elsåe Jensen—Nauerby, som spiller en «one-over-one» preget modifikasjon av Culbertson, spilte også meget godt, særlig var deres spilleføring utmerket.

Ligaens lag, Folkmann—Tegner, Kruse Hansen—Schubert spilte en jevn kamp med Sverige II. Etter første halvrunde ledet Sverige med 34—33, men i annen halvrunde gikk det bedre for det danske lag, og det viste seg senere at vi ledet klart da siste spill begynte:

Meldinger:

Nord:	Syd:
Fant	Molander
—	1 ♣
1 ♥	1 ♠
3 ♣	3 gr.
6 ♣	pass

Under denne meldeserien skjedde det for oss uvante at Molander ga seg til å diskutere med en av tilskuerne om ikke han også ville meldt likedan — alt mens Fant satt og overveiet hva han skulle melde. Diskusjonen ble holdt i en lavmælt tone og naturligvis på svensk, hva der for oss vanskeliggjorde forståelsen av hva den gikk ut på. Imidlertid skyndte Fant seg å gripe inn og stanse Molanders ordflom, og meldingene fortsatte.

Som Vest hadde jeg den tvilsomme fornøyelse å spille ut. Jeg valgte kløver 9 og det ble katastrofalt for oss, idet Molander, da blindemann kom på bordet kunne slutte seg til at jeg *ikke* hadde kløver konge! Han spilte derfor på sin eneste sjanse: at kongen satt singel hos Øst, stakk med esset og vant sllemmen!

Folkmann—Tegner meldte også 6 kløver. Men da spar kom ut, tok spilleren kløverfinessen og gikk bet. Spillet ga 10 poeng til Sverige og da sluttresultatet var at Danmark i alt ledet med 4 poeng ble kampen uavgjort. (5 poengs overvekt gir seier. Red. anmerkn.). Det er mulig at man vil finne mitt utspill dårlig — heldig var det iallfall ikke!

I annen runde stilte Danmark opp mot Norge I med det samme laget som mot Sverige I, men tapte meget stort. Bortsett fra at det norske laget spilte aldeles utmerket og at danskene var litt uheldige, er det mitt inntrykk at de spilte for upresist og humørløst. Se bare på følgende spill:

Falck-Pedersen

♠ 9 6 5 4
♥ 8 5 4 2
♦ D 10 8 5
♣ Kn

Aagaard

♠ E K Kn 8 7 2
♥ Kn 6
♦ E 6 4
♣ E 3

Schousbøll

♠ D 10
♥ 10 7
♦ K Kn 9 7 3
♣ D 10 7 6

Leif Christiansen

♠ 3
♥ E K D 8 3
♦ 2
♣ K 9 8 5 4 2

Meldinger:

Nord:	Øst:	Syd:	Vest:
pass	1 ♠	2 ♥	dobl.
pass	2 ♠	3 ♣	dobl.
3 ♥	pass	pass	dobl.
pass	pass	pass	

Det er i og for seg et dårlig resultat å doble «Leifene» all den stund kontrakten bare kan gi 1 bet, men Aagaard—Schousbøll spilte dessuten så dårlig motspill at Christiansen vant kontrakten.

I kampen mot Norge II stilte Danmark med Folkman—Tegner og brødrene Berg. Etter en jevnt god første runde ledet det danske laget med noen få poeng. I annen runde spilte brødrene Berg mot Larsen—Sommerfeldt i det åpne rom, og det var ikke beroligende for oss danske å overvære spillet der ute. Robert Larsen «snoede» seg meget heldig og spilte samtidig meget godt, mens «Bergerne» både var uheldige og svakere enn de pleier å være. En dansk tilskuer uttalte at Robert Larsen nesten paralyserte det danske paret og selv om det må sies å være sterkt overdrevet, så virket det slik for oss.

Heldigvis viste det seg at Folkmann—Tegner hadde spilt aldeles fremragende. Kunne det være tale om at Robert Larsen nesten hadde lammet «Bergerne» så hadde Folkmann—Tegner til gjengjeld fullstendig «taget pipet» fra Gisholt—Hansen. Presidenten i Norsk Bridgeforbund herr disponent N. M. Nielsen som fulgte Folkmann—Tegners spill, komplimenterte dem baketter for deres ualminnelige sunde og logiske bridge, hvortil Folkmann repliserte: «Kjære N.M., det er «one—over one». 2—0 til Danmark.»

Mot Finland stilte Danmark med Dam—Christensen, Elsåe Jensen—Nauerby og brødrene Berg, Kruse Hansen—Schubert. Begge lag vant 2—0. Et av svingspillene i vår match var følgende:

Kruse Hansen

♠ D 10
♥ Ingen
♦ E D x x
♣ E D 10 x x x x

Schubert

♠ E K Kn x x
♥ x x x
♦ x x
♣ Kn x x

Ingen i faresonen. Meldinger:

Nord:	Øst:	Syd:	Vest:
1 ♣	1 ♥	1 ♠	2 ♥
3 ♣	3 ♥	3 ♠	pass
4 ♦	pass	6 ♣	pass
pass	pass		

Utspill hjerter konge. Resultat 6 trekk. Finnene meldte ikke slemmen.

I fjerde runde endte kampen mellom Dam—Christensen, Aagaard—Schousbøll og Sverige II uavgjort. Da jeg samtidig spilte mot Sverige I kjenner jeg dessverre ikke de nærmere detaljer fra kampen.

Mot Sverige I stilte Danmark Folkmann—Tegner og Kruse Hansen—Schubert. Vi spilte i det lukkede rommet og møtte først Brome—Kjellidal. Kampen var preget av veldige svingspill og lunefulle fordelinger. Vi danske er vant til å *gi ett og ett spill ad gangen*, slik som de internasjonale reglene fordrer, og var derfor i høy grad utilfreds med å skulle gi 8 spill på en gang. Det kan ikke unngås at denne måten å gi på resulterer i lunefulle fordelinger, hva en god spiller jo ikke nettopp ønsker seg. Måtte dette bli endret i framtiden. (I denne forbindelse skal vi gi den faktiske opplysning at den norske lagleder disponent N.M. Nielsen hadde gitt de norske spillere pålegg om å gi ett og ett spill ad gangen og dette ble gjennomført etter at saken hadde vært diskutert med turneringsledelsen. Selve lovhjemmelen for å gi ett eller flere spill er vistnok ikke helt klar — selv de lærde strides om spørsmålet. Etter vår oppfatning er det en lett sak å ordne ved at de deltagende land på forhånd blir enige om spørsmålet. Red.)

Etter første runde ledet svenskene 33—31. Vi hadde som sedvanlig hatt adskillige gode småspill, især motspill, som vi scoret på, men også som sedvanlig gitt en temmelig meningsløs 10er. I dette spillet var Ø—V i faresonen og fordelingen var:

	Kjellidal		
	♠ x x		
	♥ Kn x x		
	♦ E K Kn x x		
	♣ D x x		
Schubert		Kruse Hansen	
♠ K 9 x		♠ E D x x	
♥ K D 4		♥ E 5 2	
♦ x x		♦ D x	
♣ E 10 9 x x		♣ K 8 x x	
	Brome		
	♠ Kn 10 8 x		
	♥ 10 9 8 x		
	♦ 10 9 x x		
	♣ Kn		

N	Ø
V	S

Meldinger:

Nord:	Øst:	Syd:	Vest:
Kjellidal	Kruse H.	Brome	Schubert
1 ♦ pass	dobl. 4 ♥	3 ♦ pass rundt	3 ♥
Tegner	Wohlin	Folkmann	Lilliehöök
pass pass	1 ♣ 3 gr.	pass pass rundt	3 ♣

Ved vårt bord var svenskene gode til å forhindre melding. Min meldesituasjon var vanskelig. Da jeg imidlertid vet at makker dobler med styrke i de edle fargene, valgte jeg å melde min 3-kortfarge i hjerter, fremfor min tynne kløverfarge, i håp om at Kruse Hansen ville melde spar eller la 3 hjerter stå, hvis han ikke har minst 4 trumf. Mitt resonnement var at jeg med sp. K, Kn, x, hj. D, x x x, ru. x x, kl. E, 10, 9, x, ville ha rett til å gå inn med 3 hjerter, og jeg anså min virkelige hånd for å være like så sterk. Beklageligvis hadde ikke Kruse Hansen 4-kortfarge i hjerter, og da han envidere dristet seg til å melde 4 hjerter, måtte jeg gå 2 bet. 5 kløver kan vinnes, hvis man klarer å knipe damen.

Ved det andre bordet fant Tegner det åpenbart unødvendig å forebygge og åpne, hva som etter min mening er strategisk uklokt og for passivt.

I annen runde spilte vi mot Lilliehöök—Wohlin og det gikk ærlig talt ikke særlig godt. De to guttene vet et og annet om bridge, og de er «forbasket» vanskelige å spille mot, når de er i slag. Det tør man også si at de var! Alle deres disposisjoner forløp heldig, mens vi to ganger gikk skoene av oss. I det ene spillet var svenskene i faresonen og jeg (Vest) var kortgiver:

	Lilliehöök		
	♠ K D 10 x x		
	♥ x		
	♦ 10 9 x x x		
	♣ x x		
Schubert		Kruse Hansen	
♠ x		♠ E 9 8 x	
♥ E D Kn 10		♥ 5 x x	
♦ 9 8 x		♦ E x x	
♣ x		♣ x x x	
♣ K 10 9 x			
	Wohlin		
	♠ Kn x x		
	♥ K x		
	♦ K D Kn x		
	♣ E D Kn x		

N	Ø
V	S

Meldinger:

Nord:	Øst:	Syd:	Vest:
pass	pass	dobl.	4 ♡
4 ♠	pass	pass	pass
5 ♣	pass	pass	5 ♡
pass	6 ♡	dobl.	6 ♣
pass	pass		pass

Mine meldinger er selvfølgelig aggressive, men mitt instinkt sa meg at jeg ikke ville gå særlig mange bet. Da Kruse Hansen hverken doblet 4 eller 5 spar, anså jeg det for gitt at kontrakten kunne vinnes, men like så sikkert at det med kløverspill ikke kunne vinnes 6 trekk. Derfor meldte jeg den svake kløverfargen, men selvfølgelig også for å prøve å finne fram til en eventuell tilpassning i denne fargen. Det var en stor overraskelse for meg å se Kruse Hansens hånd, og det var jo innlysende at vi var havnet i en meget dårlig kontrakt. Etter min oppfatning bør Kruse Hansen i hvert fall doble 5 spar, hva som ville gitt 3 doblede bet. (+ 800). Ved det andre bordet ble Folkmann—Tegner ganske naturlig doblet i 4 spar og gikk 1 bet. Hadde 5 spar blitt doblet ved vårt bord ville vi scoret 9 matchpoeng i stedet for å tape 8. Når man melder aggressivt, må man lære seg å «stå av» i tide! Sluttresultatet ble at vi tapte med 21 poeng.

I femte runde spilte Aagaard—Schousbøll og Dam—Christensen første runde mot Norge II, men da det siste paret hadde spilt meget uheldig, gikk Elsåe Jensen—Nauerby inn i stedet for i annen runde. Laget klarte imidlertid ikke å slå nordmennene.

Mot Norge I stilte Danmark Folkmann—Tegner og Kruse Hansen—Schubert. Vi spilte en utmerket førsterunde og ledet med 22 poeng ved halvtid. I annen runde gik det også godt for oss i de 8 første spill som vi vant 24—0, men så kom debaclet. Norge vant de siste 8 spillene med hele 41—0 og klarte nesten å ta igjen vårt store forsprang. Heldigvis gjensto det 5 poeng av vår ledelse så vi vant altså med 5 poeng.

At Norge vant de siste 8 spill med 41—0 må begge våre par dele ansva-

ret for. Knudsen—Bjørn Larsen meldte en temmelig tvilsom slem, som Kruse Hansen og jeg ikke kom i. Til gjengjeld undlot Tegner å melde en fullstendig sikker lilleslem. I et annet spill hvor Kruse Hansen og jeg meldte noe for hårdt, kom vi ut for en redselsfull sits hos motparten og gikk 4 bet. Alt i alt var meldinger og spill i disse 8 spill langt under lavmålet.

Etter denne runden var Danmarks sjanser til å vinne Nordisk Mesterskap lik null. Alt tydet på at Norge ville vinne. De hadde riktignok Sverige igjen, men de svenske lagene var ikke så fryktinngydende sterke. Og Norge trengte bare 1 kamppoeng for å vinne. For å bli nummer 2 måtte vi slå begge de finske lagene og det lyktes. Det knep ganske visst hårdt for Folkmann—Tegner og brødrene Berg. «Bergerne» spilte godt nok, men Folkmann—Tegner var ikke riktig opplagt. I motsetning til de andre dagene begynte kampen kl. 9,30 morgen, og «Folkmann er nu ingen morgenmand!» Dessuten skal det i rettferdighetens navn opplyses at finnene spilte både godt og heldig. Bl. a. meldte og vant de en lilleslem i grand som avhang av ikke mindre enn 3 vellykkede finesser!

I annen runde var Folkmann imidlertid blitt våken, og våre spillere tok revanche. «De spilte som smaa engle» og vant kampen med et pent overskudd.

Sluttresultatet ble som bekjent at vi scoret 16 poeng, 1 mindre enn Norge, men 2 mere enn Sverige. Herav scoret Unionens lag (provinslaget) 7 poeng og Ligaens lag (Kjøbenhavnerlaget) 9 poeng.

Etter min oppfatning ydet Unionens lag som sedvanlig en sikker og god innsats, litt over middels. Det er riktignok meget vanskelig for meg å bedømme de enkelte pars prestasjoner fordi jeg selv deltok i kampene på et annet lag og derfor ikke kunne følge de enkelte kamper. Jeg tror nok at det dog kan sies at Elsåe Jensen—Nauerby var mest rutinerte og ganske sterke i spilleføringen. Til gjengjeld meldte Aagaard—Schousbøll bedre når de var på

offensiven. Elså—Nauerbys meldesystem er godt nok til danske forhold, men ikke så elastisk og strategisk betonet som internasjonal bridge krever. Begge par har etter min oppfatning noe å lære med hensyn til taktisk kloke og effektive forsvarsmeldinger og forsvarsspill. Dam—Christensen, som spiller Vienna, kjenner jeg lite til men mitt inntrykk er at de ikke er så rutinerte som de andre parene. Dessuten mangler de hist og her den nødvendige dristighet og kunne ha en bedre spilleføring.

Ligaens lag klarte seg betydelig bedre enn det noensinne tidligere har gjort. Hvis jeg ikke tar feil ble vi visstnok beste lag. Vi er selvsagt meget glade over resultatet og det er ikke lett for meg å kritisere innsatsen.

Ikke desto mindre vil jeg gjerne uttale at de sterkeste københavnske spillere i det store og hele er fullt på

høyde med de andre skandinaviske elitespillere. Vi scoret mange gode poeng på gode meldinger og godt motspill i småkontrakter, men kunne ikke alltid klare de store kortene med lune-fulle fordelinger. Vår store feil er at vi for ofte treffer aldeles meningsløse disposisjoner som i regelen gir motparten store poeng, og som en jevn spiller ikke ville ha innlagt seg på. Kan vi i framtidige kamper unngå dette, og videre innarbeide en sikrere meldeteknikk, antar jeg at vi nok skal kunne klare oss minst like godt. Det er dog en forutsetning at våre organisasjoner prøver å opparbeide en noenlunde fast stab av internasjonale i stedet for som nå å bruke forskjellige spillere i de forskjellige internasjonale kamper. Å spille internasjonale kamper er nemlig noe annet og betydelig mere krevende enn å spille gode kamper hjemme.

Culbertson 1948.

(Forts. fra s. 6).

♠ 9 7 6 5 3 2 ♥ 7 3 ♦ 10 6 3 ♣ 8 5
eller
♠ Kn 9 7 6 3 ♥ 7 ♦ D 8 6 5 ♣ 9 6 2

Svarhåndens meldinger hvis motparten har meldt.

Det første svarhånden bør tenke på er muligheten av å straffedoble motparten. Han vet at grandåpneren har $3\frac{1}{2}$ —4 honnorstikk og minst 3 kort eller en sterk dobbelton i motpartens farge. Noen av de mest lønnsomme doblingssituasjoner oppstår når en motpart er uforsiktig ved å melde over en grandåpning uten å ha full styrke til sin melding.

Her er et eksempel:

♠ K 6 ♥ K 8 5 4 ♦ Kn 7 5 ♣ D 8 7 2
De sitter Nord. Syd åpner med 1 grand og Vest sier 2 ruter. Hva skal De melde?
De skal doble. Nord—Syd vil i alle fall få 5 stikk for honnorene og minst 1 ruterstikk, selv om grandåpneren bare har D x i fargen. Selv om Vests 2-rutermelding er helt korrekt i henhold til «2 og 3 regelen», vil resultatet bli 2 doblede bet. Har Vest en sterk ruterfarge og eventuelt et ess i sidefarge, vil han sannsynligvis kunne bete 3 grand.

Det er forøvrig meget viktig å være oppmerksom på at hvis svarhånden melder en ny farge, når motparten har vært inne med en melding, så er denne fargemeldingen slett

ikke krav — ikke engang for 1 runde! Hvorfor? Fordi en fargemelding viser at svarhånden ikke er sterk nok til å støtte grandmeldingen eller doble motparten. Derfor er en fargemelding slett ikke krav, og grandåpneren skal oppfatte meldingen som «sign off» og si pass. I denne forbindelse må det understrekes at svarhånden skal støtte grandmeldingen selv uten stopper i motpartens farge, forutsatt at han har en lang farge med topphonnorer i spissen. Grandåpneren vil jo som oftest ha stopper i motpartens farge.

Et par eksempler vil klarlegge det som er sagt. La oss si at meldingen er gått slik:

Syd:	Vest:	Nord:	Øst:
1 gr.	2 ♥	3 ♦	

For å avgi denne meldingen skal Nord ha noe slikt som:

♠ 8 6 ♥ 7 ♦ K 10 8 7 5 2 ♣ Kn 7 6 3

Hadde Nord hatt:

♠ K Kn 8 4 3 ♥ 7 2 ♦ E Kn 6 ♣ 9 6 2

heter den riktige meldingen 3 spar — en hoppmelding som gir uttrykk for styrken.

Hadde Nord hatt f. eks.:

♠ 8 6 ♥ K 6 ♦ E D 7 5 2 ♣ 9 6 5 3
eller

♠ 8 6 ♥ 7 3 ♦ E K Kn 8 6 2 ♣ 9 6 3

skal han i begge tilfeller si 2 grand.

Da vi går ut fra at disse nye Culbertson-varianter vil bli gjenstand for interessert diskusjon mellom våre spillere, vil vi understreke at vi i denne artikkel utelukkende har gjort bruk av originale Culbertson-eksempler med tilhørende meldinger.

E K S P E R T K L U B B E N

REDIGERT AV LEIF FALCK-PEDERSEN

Oppgave nr. 33.

Ingen i faresonen. Meldingene er gått:

Syd: Nord:
 1 \diamond 1 \spadesuit
 ?

Syds kort:

\spadesuit E D 7 3
 \heartsuit K 5
 \diamond E K D 5 2
 \clubsuit 9 4

Hva er nå Syds beste melding?

Oppgave nr. 34.

Syd er giver. Ingen i sonen. Meldingene:

Syd: Nord:
 1 \diamond 2 gr.
 ?

Hva skal Syd melde med henholdsvis

a) \spadesuit D 10 5 b) \spadesuit D 10 5
 \heartsuit 9 7 3 \heartsuit K Kn 3
 \diamond E K D 9 8 \diamond E K D 9 8
 \clubsuit 9 7 \clubsuit K 7

Oppgave nr. 35.

De er kommet i 4 spar uten meldinger fra motparten og har følgende kort:

\spadesuit 10 9 6 4
 \heartsuit K D 5
 \diamond K 10 4 2
 \clubsuit Kn 5

	N	
V		Ø
	S	

\spadesuit E K D 7 5 3
 \heartsuit 7
 \diamond D 3
 \clubsuit K 7 3 2

Utspillet er spar Kn og De tar ut motpartens trumf (Øst kaster en hjerter). Deretter spiller De hjerter 7 og bordets dame blir stukket med esset, og en liten hjerter kommer i retur.

Hvilke kort spiller De i dette og i det neste stikk? Kort begrunnelse.

Oppgave nr. 36.

Med N-S i faresonen har meldingene gått:

Øst: Vest:
 1 \clubsuit 1 \heartsuit
 3 \clubsuit 3 gr.

Vest spiller altså 3 grand og Deres makker, Nord, spiller ut spar 10. Bordet legger spar 5.

Blindemann

	N	
V		Ø
	S	

\spadesuit K 5
 \heartsuit E D
 \diamond 10 7 6 3
 \clubsuit E K D Kn 5

Deres kort

\spadesuit E 6
 \heartsuit Kn 8 6 4
 \diamond K Kn 8 2
 \clubsuit 8 7 3

Hva må De gjøre for å utnytte mulighetene for å bete kontrakten?

For disse oppgavene setter vi opp de vanlige premiene.

Løsninger sendes tannlege Leif Falck-Pedersen, Mysen, innen 15. november.

Løsning på oppgave nr. 25.

N-S i faresonen. Meldingene har gått:

Nord: Øst: Syd: Vest:
 1 \heartsuit pass pass pass
 3 \heartsuit pass 2 \clubsuit ?

De har som Syd:

\spadesuit 9 3
 \heartsuit E 10 5
 \diamond D 10 7 2
 \clubsuit K D Kn 7

Hva melder De?

5 hjerter 5 poeng, 4 grand (Blackwood) 2 poeng, 4 spar (spørremelding) 1 poeng.

Det burde være sjanser til en sekser med mindre Nord's hoppmelding er shaded, og i alle tilfelle bør 5 hj. være en sikker kontrakt.

Vi kan regne med at makker har en 6-kortfarge i hjerter og 4-4½ honnorstikk. Med tilpasning til kløver kan han ha noe mindre enn 4 HS, og den honnorstyrke han holder samt styrkens fordeling, vil bestemme om det skal spilles 5 eller 6 hj. på kortene.

Vår hånd egner seg ikke til å bestemme sluttmeldingen. Vi blir ikke svart mye klokere med hensyn til om sekseren er meldbar

om vi får rede på at makker har 2 ess (ved hjelp av Blackwood) eller om han har spar-kontroll eventuelt i forbindelse med 2 ess (ved hjelp av spørremelding i spar). Å melde 4 ruter blir litt misvisende. Det burde vi ha gjort med denne hånd:

♠ 9 3 ♥ 10 9 5 ♦ E D 7 2 ♣ K D Kn 7
med tanke på å melde 5 hj. i neste melde-
runde.

Vi bruker altså hverken Blackwood eller spørremelding. Det er nemlig ikke alltid nødvendig å benytte seg av disse konvensjoner for å nå en stem, og det er svært sjelden den svakeste hånden kan ha noen særlig fordel av å spørre ut den sterke. Derimot får den sterke hånden god opplysning gjennom positive, «naturlige» meldinger fra svarhånden. Når vi melder 5 hjerter vet han at vi har en hånd som ligger på grensen av åpning, og at styrken er konsentrert i kløver og hjerter. Han bør da regne med at han foruten den nødvendige styrke, må ha en første- og en annengangs kontroll i spar og ruterfargene for å gå i seks. Han ville kunne passe på 5 hjerter med

♠ E K ♥ K D Kn x x x ♦ x x ♣ E x x
eller

♠ x x ♥ K D Kn x x x ♦ E K ♣ E x x
eller

♠ E x ♥ K D Kn x x x x ♦ K x ♣ E x
(tynn hoppmelding), men han vil antagelig forsøke sekseren med

♠ E x ♥ K D Kn x x x ♦ K x ♣ E x x
eller

♠ K x ♥ K D Kn x x x ♦ E x ♣ E x x
eller alt som er bedre enn dette og som inneholder spar og ruterkontrollen.

Spillet er fra Europamesterskapet i år, og Nord passet prompte da hans hånd var ♠ E K x ♥ K D Kn x x x ♦ x ♣ x x x x altså så tynn som overhodet mulig. De som spør i spar ville være ekstra uheldige her, hvis ikke Nord svarer falskt på spørremeldingen.

Løsning på oppgave nr. 26.

Ingen i faresonen. Meldingene:

Nord:	Øst:	Syd:	Vest:
	1 ♥	dobl.	1 ♠
dobl.	pass	pass	2 ♥
pass	pass	?	

Hva melder De nå som Syd med:

♠ D 10 7 4 2
♥ 5
♦ E K Kn 5
♣ K D Kn

3 sp. 5 poeng. 4 sp. 5 poeng. 2 sp. 2 poeng.

Når makker kan doble 1 sp. hos motparten, har han minst 4 spar med antagelig 2 honnører. Derfor er det tydelig at Vest enten har meldt på en tynn firekortsfarge eller har forsøkt seg med en psykisk melding. Det siste er nok mest sannsynlig, tatt i betraktning at Øst ikke tar ut 1 spar doblet (han

burde være renons i spar hvis Vests spar er ekte), og at Vest «redder» seg med 2 hjerter etterpå. Den lyder litt gammel, ikke sant?

Vi vil med makkers sparstøtte foretrekke å spille utgang i spar på kortene, og melder derfor 3 spar som er å betrakte som krav til utgang under forutsetning av at makkers dobling var ekte. Hvis det imidlertid mot formodning skulle være makker som helt malplisert har vært ute å psyket, får han sjansen til å hoppe av.

4 spar gir likevel 5 poeng, da vi praktisk talt helt kan utelukke at makker har bloffet i denne situasjon.

2 spar derimot er en for tam melding på kortene, da makker ikke bør oppfatte det som direkte krav.

Løsning på oppgave nr. 27.

Meldinger:

Nord:	Øst:	Syd:	Vest:
1 ♣	pass	1 ♠	pass
2 ♥	pass	?	

De er stadig Syd og har

♠ Kn 9 5 4 2
♥ Kn 9 2
♦ E 10 4
♣ 10 3

Hva melder De nå:

Pass 5 poeng. 2 gr. 2 poeng, 2 sp. 1 poeng.

Makker reverserer og viser en ganske sterk hånd, minimum 3½ HS, men 2 hj. er ingen kravmelding, selv om den oppfordrer oss til å melde videre, hvis vi har mer enn tidligere vist. Det har vi derimot ikke, og må derfor passe idet vi prefererer hjerter framfor kløver.

Vi bør ikke ta ru. ess gå oss til hodet, og melde 2 gr. Det er p. gr. av det at vi allerede en gang har avgitt en melding.

Heller ikke kan vi regne med at makker har sparstøtte og gjenta sparfargen. Det er den altfor tynn til.

Det er imidlertid ikke helt utenkelig at Nord kan ha kort som gir sjanse til utgang i grand eller spar.

2 gr. og 2 spar har derfor fått henholdsvis 2 og 1 poeng.

Løsning på oppgave nr. 28.

N—S i faresonen. Meldingene gikk:

Vest:	Nord:	Øst:	Syd:
1 ♣	dobl.	2 ♣	2 ♠
pass	4 ♠	5 ♣	5 ♠
pass	6 ♠	pass	pass
pass			

Nords kort:

♠ E K 10
♥ E D 10 8 5
♦ E Kn 7 4
♣ D

Syds kort:

♠ Kn 9 7 4 3 2
♥ Kn 9 4 2
♦ K 6 2
♣ Ingen

Utspill kl. konge. Hvordan vil De legge an spillet?

Kløverutspillet stikkes med trumf og hj. Kn (eller 9) spilles. Hvis hjerterfinessen holder, hvilket er overveiende sannsynlig, spilles nok en hjerter til ny finesse. Øst vil muligens trumfe annet hjerterspill, men da er det også trolig at vi slipper å tape flere trumfstikk. Det eneste som betår, er at Øst har single hjerter (eller renons) samtidig som han har single trumf eller alle 4 trumfene. Det faktum at Øst i første melderunde bare meldte 2 kl. (og ikke 4 eller 5 kl.) tyder på at en slik fordeling ikke er til stede.

Alle andre kombinasjoner av hjerter- og trumfordeling hos motparten mister vi ved denne spillemåte, som gir 5 poeng.

En gang hjerterfinesse, og deretter spar fra topp: 2 poeng. Å knipe spar med det samme gir ikke mer enn 50 % sjanse, da spar D like gjerne kan sitte hos Øst som hos Vest, i motsetning til hj. K som med 95 % sikkerhet kan plasseres hos Vest.

Vi så spillet bli spilt under Europamesterskapet i matchen mellom Belgia og England. Spilleren trakk med det samme 3 ganger sp., damen satt tredje og ruterreturen betet spillet. Han var etterpå mer enn villig til å innrømme at han hadde lagt spillet galt an, men det var siste kampen og han var svært trett da han spilte spillet. Det kan være en trøst for de løsere som har bommet på denne oppgaven at den som presterte å spille bort spillet var ingen ringere enn Terence Reese.

Resultatet av augustkonkurransen.

- 20 poeng: Ernst Frantzen, Tyssedal, Finn Jordfall, Oslo.
 17 poeng: Egil A. Caspersen, Strømmen, Eyv. Danielsen, Treungen, M. Didriksen, Bardu, Harald Lund, Lilleaker, Peder Medby, Narvik, Bjarne Sunde, Florø, Johan Lie, Mo i Rana, Ths. Kr. Iveland, Kirkenes.
 16 poeng: Leo Tvedt, Tyssedal, Arvid Evjen, Tromsø.
 15 poeng: Johs. Alme, Brønnøysund, Kristian Arnesen, Oslo, Magnus Dahl, Oslo, Jon Helnes, Bodø, John Melbye, Brønnøysund, Karl Netland, Voll på Jæren, Herman Rustad, Elverum, Arild Solberg, Tr.heim, L. Stormbo, Oslo, John Bech Karlsen, Oslo.
 14 poeng: Magne Skrede, Elverum.
 13 poeng: H. J. Grundt, Oslo.
 12 poeng: Per Haave, Oslo, Hans Jacobsen jr., Vestby, Tor Lynneberg, Oslo, Roar Nilsen, Sarpsborg, Torbj. Taugbøl, Skogn.
 11 poeng: Daniel Hvalrygg, Nøtterøy, Håkon Gunnes, Skien, Th. Larsen, Tyssedal.
 10 poeng: Andr. Børsum, Røa, Finn Jervell, Vadso, H. J. Hansen, Viborg, Håkon Hoel, Harstad.
 9 poeng: Margit Blix, Nordstrand, Reidar Dick Henriksen, Oslo, Frantz Koppang, Elverum, Yngvar Nytrøen, Rendal, Finn Opsahl, Koppang.
 8 poeng: Per Bø, Fåvang, Aage Bruvold,

Florø, Gudrun Fønns, Fredericia, T. Meland, Vardø, Bjarne Sylvén, Oslo.

7 poeng: Jac. A. Brekke, Oslo, Einar Dingstad, Spydeberg, V. B. Nicolaysen, Sarpsborg.

4 poeng: Magnhild Rinnan, Trondheim.

Kristian Svenning, Narvik, oppnådde 17 poeng for juni/juli-oppgavene.

Finn Jordfall, Oslo, vant augustkonkurransen.
 2. pr. Ernst Frantzen, Tyssedal.

Ad. spilleoppg. i mainnummeret. Nr. 20 (24).

En del løsere har klaget over at de ikke har fått full score for denne oppg. Løsningene er bedømt slik:

1 poeng for å ta kl. E, 4 hjerterstikk og siden toppe ruterne eller eventuelt knipe med ruter 9 hvis 10 eller knekt er falt fra Øst 2. gang. 5 poeng har bare de fått som har anført at ruterne skal toppes hvis Vest har vist 3 hjerter, men at det skal knipes hvis Vest bare hadde 2 hjerter.

*

På grunn av redasjonsskiftet har forlaget dessverre oversatt at løsninger for tidligere oppgaver ikke var inntatt til vanlig tid. Ekspertklubbens nye redaktør mottok derfor de vanlige oppgaver til løsning, og følgelig oppsto det et brudd i rekkefølgen av løsninger, som vil bli ajourført i neste nummer.

A. M. Hanches Forlag.

*

Stor revisjon av bridelovene.

(Forts. fra s. 2).

Det feilaktige kort, som tas tilbake, blir straffekort. (Spillerens rett til å forlange høyeste eller laveste kort faller bort.)

Blindemanns rettigheter:

Blindemann har nå lov til å korrigere enhver feil som han ser at en av spillerne er i ferd med å begå (f. eks. advare spilleren mot å spille fra feil hånd hvilket hittil har vært forbudt).

Påtale av uregelmessigheter:

Enhver av motspillerne kan henlede oppmerksomheten på en uregelmessighet og kan velge hvilken straff (hvis det er flere muligheter) som skal komme til anvendelse og forlange straffen gjennomført.

Hvis en motspiller henleder opp-

merksomheten på at spilleren har spilt ut utenfor tur ansees dette for å innebære krav om at feilen rettes.

Ulovlige opplysninger:

De forskjellige bestemmelser som tidligere fantes spredd rundt i forskjellige paragrafer er blitt kodifisert.

Hovedprinsippet er nå at enhver motspiller — i et senere stikk — kan forlange at den feilende side tar tilbake et utspill eller påspill som er en konsekvens av den ulovlige opplysning.

Som man vil se av denne oversikten, gjennomfører de nye lovene meget radikale forandringer. Vi gjør dog uttrykkelig oppmerksom på at de nye lovene ikke trer i kraft før etter nærmere bestemmelse av Forbundsstyret, som vi går ut fra gjør fortgang med å utgi de nye lovene.

Oslo-Mixen:

Klar seier for Einar Hauger og frue.

Mixedturneringen i Oslo hadde samlet 48 par — nøyaktig samme antall deltagere som ifjor. Etter 2 innledende runder gjenstod 18 par til finalen.

Første finaleaften ga til resultat at 3 av parene, nemlig, Einar Hauger og frue, fru Forbord—Winger og fru Farup—W. B. Herseth dannet en klar tetgruppe med over 20 poengs ledelse til neste par. Mellom disse 3 parene skilte bare 2½ poeng.

Annen finaleaften scoret fru Eva Swanøe—Schrøder Nielsen stort og gikk fra en beskjedne plassering i køen helt fram til tredje plass. Einar Hauger og frue spilte sikkert og godt og vant fortjent, med fjorårets vinnere fru Farup—W. B. Herseth på annenplass.

Vi bringer leserne en riktig lekkerbiskn fra turneringen. Atter en gang

viste Trygve Sommerfelt hvilken eminent spiller han er. Se bare:

J. Magnussen

♠ 5 2
♥ Kn 8 4 3
♦ D 10 6
♣ E K 10 8

Fru Voss
♠ D 9 6 4
♥ 2
♦ Kn 9 8 3
♣ D 7 6 5

	N	
V	Ø	
	S	

T. Sommerfelt
♠ E
♥ KD 10 9 7 6
♦ K 5 2
♣ Kn 4 2

Fru Ø. Nielsen

♠ K Kn 10 8 7 3
♥ E 5
♦ E 7 4
♣ 9 3

Øst:	Syd:	Vest:	Nord:
1 ♥	1 ♠	pass	pass
2 ♥	2 ♠	pass	3 gr.
pass	pass	pass	

Kontrakten ble altså 3 grand og Sommerfelt spilte ut hjerter konge. Magnussen stakk med esset på bordet, spilte seg hjem på kløver ess og fortsatte med liten spar mot bordet. Sommerfeldt fikk for spar ess. Hva tror De han returnerte? Jo, *kløver knekt!* — et elegant Deschappelles coup for å skaffe makker inntak på kløver dame! Magnussen, som jo neppe kunne regne med singel hjerter hos fru Voss, lasjerte for å gardere seg mot senere hjertergjennomspill. Nå kom *ruter kong*! — *primae coup!* Vi for vårt vedkomme har iallfall aldri sett begge *c* — åter — Deschappelles coup — *rennecoup* — anvendt i et og samme spill. Hva Magnussen nå gjør er ganske likegyldig. Resultat 1 bet.

Vi kan forstå Magnussen som da spillet var forbi utbrøt: «Det var da søren også at jeg skulle få dette spillet mot Sommerfelt, for det er neimen ingen annen av spillerne som hadde gjort ham det motspillet etter.»

Premierekken ble:

1. E. Hauger og frue 321½.
2. Fru Farup—W. B. Herseth 293.
3. Fru Swanøe—Schrøder-Nielsen 287.
4. Frk. Aaslund—O. Boye 286.
5. Fru Aanonsen—Olaisen 285½.
6. Fru Forbord—Winger 282½.

A. R. J.